

att Riksdagen måtte i det bankoreglemente, som Riksdagen nu kommer att utfärda, uppdraga åt fullmäktige att till nästa Riksdag inkomma med förslag till de åtgärder, hvilka må anses behöfliga för Riksbankens förstärkande och dermed sammanhängande frågor på det att enskilda bankers rätt att utgifva sedlar å tio kronor må, på sätt Kongl. Maj:t vid sista riksdag föreslög, kunna upphöra före utgången af år 1882.

Om remiss till Banko-Utkottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1880.

Joh. Jonson,
från Skaraborgs län.

N:o 134.

Af Herr Å. Andersson: Om rätt för parter och vittnen uti instämnda mål vid häradsrätt att före rättegångssammanträde erhålla underrättelse om dagen, då målet vid rätten förekommer.

Att det nya rättegångsväsendet vid häradsrätterna på landet är till förmån för de rättsökande, har erfarenheten redan visat, men det finnes dock en olägenhet för de rättsökande, som den lagstiftande makten borde taga i öfvervägande och på något sätt afhjelpa, nemligen den, att parter och vittnen icke få underrättelse om, hvilken dag deras mål förekomma till behandling, der sammanträdet räcker längre än en dag. Som vi veta, kunna somliga sammanträden afslutas på en dag, då andra åter kunna räcka 2 à 3 dagar, hvilket domaren icke på förhand kan beräkna. Således måste uti alla nya instämnda mål parter lika väl som vittnen

inställa sig å första sammanträdesdagen, men som de flesta sammanträden icke avslutas på en dag, måste de, som få sina mål utsatte till en annan dag, antingen återvända med oförrättadt ärende eller förskaffa sig logis öfver natten, om sådant i närheten af tingsstaden finnes att tillgå, och i hvilket fall som helst betala vittnen för tvenne dagar. Denna olägenhet med thy åtföljande dubbla kostnad skulle, efter mitt förmenande, kunna afhjelpas på så sätt, att stämningmännen genast efter stämningstidens slut insända stämninglistorna till domaren, som deruti gjorde anteckning till hvilken dag målen skulle förekomma och så fort som möjligt återsände dem till stämningmännen, hos hvilka de, som saken anginge, egde rätt att vända sig för att få underrättelse.

Jag vågar därför föreslå,

att de, som å domarens vägnar utfärda stämningar, skola genast efter stämningstidens slut uti alla de mål, som skola instämmas, fjorton dagar före hvarje ting eller sammanträde till honom insända stämninglistorna, och vare domaren skyldig att deri anteckna, hvilken dag af tinget eller sammanträdet målen förekomma till handläggning. Och så vida postbefordringen eller andra förhållanden ej lägga hinder i vägen, återsända listorna till stämningmännen så tidigt att de, som saken angå, kunna hos dessa två dagar före tinget eller sammanträdet erhålla underrättelse om sin inställelse vid rätten.

Och anhåller jag att, för den händelse detta mitt förslag icke efter ordalydelsen kan vinna bifall hos Lag-Utskottet, detta måtte för frågans vikt göra de ändringar, hvartill det eger befogenhet.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1880.

Ake Andersson.
